

ליין וללבסוף — הניח להם והסתפק בכך שהיה מכין ילדים
לבר-מצווה שלהם בلمדו אותן קריית ההפטורה בטעמי
המקרא.

ומעשה בילד שהתקשה במקצת בלימוד הפטורתו והיה
בא לביתנו יותר מהמקובל לחזור על לימודו. ועד שהוא
לומד וחזור ולומד, קלטה תרצה הקטנטונת את כל ההפטורה
כולה מלאה במלה ובטעמי המקרא, והיתה מחלוקת ושרה:
ויאמיי שמואליי איי שאויי (ויאמר שמואל אל שאל) וגם
את הברכות שלפני ההפטורה ואחריה, ידעה לשיר מבלי
להחסיר מלאה והיתה מסיימת: "ובנביאי האמת וצדך"
(צדך).

אבל לא רק בהפטורה הייתה תרצה "חזקת", גם בחשבונו
היתה "עשה נפלאות".

בשעת הארוחות כשכל בני הבית מסובים לשולחן, הייתה
תרצה הבדרנית שלנו. היו מציגים לה שאלות בחשבונו, קצת
מסובכות לפיה, ושאליהם: מה צריך עכשו לעשות?
והיא, יושבה על כסאה הגבוהה, הייתה עונה: "עכשו צריך
לחשוב". חושבת ומודיעה על הפטורון שתמיד היה נכון ו גם
ידענה להסביר איך הגיעו אליו.

לימים, כשהחלה לומדת בבייה"ס, הייתה אומרת לעיתים:
"אני מקנאה באוזים הם אינם צריכים ללמידה". אך מכיוון
שידעה שהיא כן צריכה ללמידה, הייתה עשו זאת בשקידה
ובלי כל התחמקות ממילוי החובה.

בני הזקונים

תרצה ואזרח (ازיקה), בני הזקונים, גדלו כתאומים.
ההבדל בגיל היה שנה ומשהו ובמרוצת שתיים שלוש שנים